

Az Ige tüze

Lectio: 2 Mózes 3,1-10

Textus: „ Móz 3,1-2. Jel 3,18

Kedves Testvéreim! A reformációra emlékezünk, arra hogy őseink, eleink megtapasztalták, hogy az egyház megromlott és nem Isten Igéje szerint élt. Ezért visszaalakították megreformálták az anyaszentegyházat. Az Ige szerint!

A reformáció úgy kezdődött, hogy a reformátor ősök Isten Igéjét kezdték fontosnak tartani. Az Igét olvasva döbbenek rá arra, hogy az ember kegyelemből, hit által jut üdvösségre. Az ember nem vásárolhatja meg az üdvösségét. Jócselekedetei sem juttatják a mennybe.

Ezt különösen Luther Márton tapasztalta meg, aki 1517. október 31-én kiszegelte a wittenbergi vártemplom kapujára a 95 tételét. Szorgalmasan tanulmányozta a Bibliát és rájött, hogy az igaz ember hitből él. Vagyis hit által üdvözülünk, Jézus Krisztusért, aki eleget tett minden mi bűneinkért a golgotai keresztfán.

Az Ige ma a Jelenések könyvéből szól hozzánk: **„Azt tanácsolom neked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat...”** Itt Isten tanácsáról, Jézus Krisztus tanácsáról van szó. Hozzáolvastam még a Mózes 2 könyvéből a 3,1-2 – tőt, hogy jobban megértsük, miről is van szó.

Mózeset is átjárta és megragadta az Isten beszéde, Istennek az Igéje.

Mint ifjú, tele van tűzzel, elképzelésekkel, tervekkel, mint minden ifjú. Mózes egy életen át harcolt. Harcol a népért, a választott népért. És mégis juhok pásztora lesz... A pusztába kerül és ott a népére gondol. Meg kellene szabadítani őket az egyiptomi rabságból...

Mózes a Fáraó udvarában nőtt fel, nagy pompában és mégis a nyomort, az elnyomást választja... Többre becsülte a nyomorgó népet, mint Egyiptom minden kincsért! Egy életen át szötte a terveket. Hogyan kellene megszabadítani a népet...

Mit kellene tenni, hogy boldogok legyenek... Keserűségében gyilkossá válik... Menekül... A pusztában 40 évig juhok pásztora lesz.

Aztán egyszer csak eljut egy csipkebokorhoz, amelyik ég, de nem hamvad el. Ott az Úr beszél vele. Az égő csipkebokorból. Elküldi, hogy vezesse ki a népet az egyiptomi rabságból.

Aztán majd a Sinai hegynél ismét megjelenik az Úr. Dörög, villámlik. És adja a Törvényt. A nép nem érti, mire való ez a tűz. De Mózes tudja. Fel kell menni! Beszélni kell Istennel! És Mózes örökre, végérvényesen megérti, hogy Isten szövetséget köt Izráellel. S kapja a két kőtáblát, a Törvényt, a szent Igét.

A reformátor őseink is ugyanezt élték át. Látták a nyomorgó népet. Gondolj csak 1626-ra, a mohácsi vészre, amikor a török szétvert mindent, lerombolt mindent. Tönkre tette az országot. Szinte pusztulásra volt ítélve egész Magyarország. De őseink fontosnak tartották Isten Igéjét és még a hegedűvel is zsoltárokat játszottak a reformátorok. A mocsarokból és erdők mélyéről előmerészkedtek a nyomorgó emberek és áhítattal hallgatták Isten Igéjét, melyet reformátoraink hirdettek. Így újult meg a mi népünk abban az időben. Így kelt életre az akkori Magyarország! Az Isten az Ő Igéje által újból életre keltette, feltámasztotta a mi népünket. Mint égő tűz, ragyogott előttük és Igéje bátorította és erősítette őket. Károli Gáspár aztán fontosnak tartotta azt is, hogy magyarul olvashassák az emberek a Bibliát. Ezért munkatársaival lefordította magyar nyelvre a teljes Szentírást 1590-ben. Az ő szívében is, mint tűz, égett a vágy, hogy magyarul, érthetően vigye közel az Igét az emberek szívéhez. S a nép megértette, hogy van kegyelem,... van bűnbocsánat,... van megigazulás. Ezt komolyan vették akkor s így lett áldás Isten Igéje az egyes embernek és a nép életében.

A mi népünk a Biblia fölé hajolt s így találkozhatott Jézus Krisztussal is, Akiért van váltság, van bűnbocsánat. Ott a csipkebokorban Mózes a „Vagyok” Istennel találkozott. Így mutatkozott be Isten Mózesnek: „Vagyok, aki vagyok”, „Leszek, aki leszek”. Az örökké létező. És ez az örökké élő Isten elküldte szent és szerelmetes, egyetlen Fiát, hogy a Golgotán élete feláldozásával megmentsen bennünket a kárhozattól. Nem úgy jelenik meg, mint az égő csipkebokorban, nem is úgy, mint a Sinai hegyen, hogy törvényt adjon, hanem szerelmetes Fiában, hogy

kegyelmet, örök életet adjon annak, aki hisz Ő benne. Jézusban és Jézus által van megtartatásunk és üdvösségünk.

Jézus a Cézárea Filipi úton kérdezősködik a tanítványaitól, hogy az emberek kinek mondják Őt. Egyik embernek ez, a másik embernek más a véleménye. Éppen, mint a reformáció előtt. Volt, aki az Igét megváltoztatta, elferdítette, megmásította. Volt, aki a szokásokat, a hagyományt tartotta fontosnak és nem az Élő Igét. Volt, aki az embert kezdte el imádni, a szenteket, holott ez csak Istennek jár ki. Volt, aki pénzért árulta az üdvösséget.

Jézus pedig kérdez tovább: És ti kinek mondotok engem? A reformátorok is ráeszméltek ennek a kérdésnek a fontosságára. Ma nekünk is fontos kell, hogy legyen Jézusnak ez a kérdése. Meg tudjuk-e mi ma vallani, mint Péter egykoron: Te vagy a Krisztus, az élő Istennek a Fia! Mert erről van szó reformációkor és egész életünkben!

Melanchton is fájlalja, hogy az emberek annyi badarságot beszélnek Jézusról és üdvösségről és mennyről és tisztítótűzről. Luther a következőt írja neki: *Kérdezd meg a csácsogókat, hogy mit jelent nekik a keresztt. Mert ez a lényeg. És ahogy hivatkozni fognak reá és ahogy vélekednek majd róla, meg fog látszani, hogy mi a fontos számukra.*

Mi meg vagyunk-e győződve arról, hogy egyedül hit által Jézusért van üdvösségünk. Örömmel tölt-e el minket az a tudat.

Dr. E. L. Smelik holland lelkipásztor részt vett Jeruzsálemben a világkonferencián. Ott az oroszok húsvéti énekeket énekeltek. Nem értettem, - mondja a lelkipásztor, de éreztem: itt egy nép zenéje cseng, egy egyházé, amely átment a szenvedés tüzén.

Milyenek a mi énekeink? Néha olyan távol vannak a szívünktől. Ugyanis, ha a szenvedések tüzében nem az Igére figyelünk és nem ahhoz igazítjuk a szívünket, akkor hideggé, érzéketlenné válnak az énekeink, istentiszteleteink.

S ma éppen erre van szükségünk. Vissza kell fordultunk, térnünk Istenünkhöz és komolyan kell, hogy vegyük az Ő szent Szavát Igéjét.

Jézus is ezt mondja a Jelenések könyvében: **Azt tanácsolom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat.**

Fontos-e nekünk Isten tanácsa? Fontos-e nekünk Jézus tanácsa? Ha igen, akkor vegyünk tőle tűzben megpróbált aranyat. Ezt Ő ingyen adja! Csak el kell fogadnunk. De mi ez a tűzben megpróbált arany? Ez nem más, mint a hit.

Sokan panaszkodnak, hogy nincs hitük, vagy kicsinyhitűek.

Honnan is van a hit? A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által. Meg kell tehát ragadni minden alkalmat, hogy Isten Igéjét hallgassuk, vagy olvassuk s akkor az Ő Igéje, mint tűz átjár bennünket és megégeti bennünk a bűnt, de az embert magát melengeti és vezérli annak felismerésére, hogy kegyelemből tartatunk meg hit által Jézus Krisztusért.

Hiszed-é ezt?

Halld hát Jézus szavát és nem csak reformációkor, hanem életed minden napján: **Végy tőlem tűzben megpróbált aranyat!**

Ámen.

Biharszentjános, 2016. október 31.

Csomay Árpád (dr. E. L. Smelik nyomán).